

Καθ. κ. Γ. Ορφανίδης

Αθήνα, 23/3/2012

Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας

Νομική βασιμότητα αγωγής

- Ο κάθε διάδικος φέρει το βάρος επικλήσεως των γεγονότων που πληρούν το πραγματικό ενός ευνοϊκού γι' αυτόν κανόνος δικαίου.
- Το βάρος επικλήσεως για κάποιο ισχυρισμό το φέρει ο διάδικος που φέρει και το βάρος αποδείξεως για τον ίδιο ισχυρισμό.
- Το βάρος επικλήσεως για τα θεμελιωτικά γεγονότα της αγωγής το φέρει ο ενάγων. Το βάρος επικλήσεως για τα καταργητικά, ανασταλτικά ή διακωλυτικά γεγονότα του δικαιώματος το φέρει ο εναγόμενος δεν φέρει το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως αυτός ο διάδικος που ισχυρίζεται ένα γεγονός. Θα πρέπει να διαγνωσθεί αν το γεγονός αυτό ανήκει σε θεμελιωτικά γεγονότα ή σε γεγονότα που πληρούν το πραγματικό ενός εξαιρετικού κανόνα δικαίου.
- Από τη διάκριση μεταξύ θεμελιωτικών γεγονότων αφ' ενός και καταργητικών κ.λ.π. γεγονότων αφ' ετέρου προκύπτει η διάκριση ανάμεσα στη βάση της αγωγής (224) και στις ενστάσεις, η διάκριση ανάμεσα στην άρνηση της αγωγής και στις ενστάσεις καθώς και η έννοια της σύνθετης ομολογίας (353).
- Ο ενάγων οφείλει να ισχυρισθεί τα θεμελιωτικά γεγονότα του δικαιώματος που προβάλλει και μόνο αυτά. Το ίδιο βάρος φέρει ο εναγόμενος για τα καταργητικά κ.λ.π.
- Αν ο ενάγων δεν ανταποκριθεί στο βάρος επικλήσεως των θεμελιωτικών γεγονότων η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη. Θα απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, ακόμη και όταν ο εναγόμενος ερημοδικεί (271 III).
- Ποια είναι τα θεμελιωτικά γεγονότα που θα πρέπει να επικαλεσθεί ο ενάγων προκύπτει από την φύση των κανόνων δικαίου, από την ερμηνεία και από τη διάπλαση του δικαίου μέσω της νομολογίας.

Στα θεμελιωτικά γεγονότα μπορούν να ανήκουν όχι μόνο θετικά γεγονότα (π.χ. τήρηση τύπου) αλλά και αρνητικά (π.χ. ανυπαρξία οφειλής, 904 ΑΚ). Μερικές φορές το γεγονός που ανήκει στα θεμελιωτικά γεγονότα δεν χρειάζεται να αναγράφεται ρητά στην αγωγή αλλά υπονοείται (π.χ. ισχυρισμός για κατάρτιση σύμβασης χωρίς ρητή μνεία ότι δεν υπήρχε αναβλητική αίρεση στη βάση της απόψεως ότι η ύπαρξη καθαρής δικαιοπραξίας ανήκει στα θεμελιωτικά γεγονότα).

Δυσχέρεια διακρίσεως μεταξύ θεμελιωτικών και διακωλυτικών γεγονότων. Ένα και το αυτό γεγονός μπορεί να αντιμετωπισθεί και ως θεμελιωτικό και ως διακωλυτικό. Λ.χ. η αναβλητική αίρεση μπορεί να αντιμετωπισθεί ως θεμελιωτικό γεγονός (δηλαδή υποχρέωση του προβάλλοντος αξιώσεις από τη σύμβαση να επικαλεσθεί την ύπαρξη καθαρής συμβάσεως) ή ως διακωλυτικό (υποχρέωση του αντιδίκου να επικαλεσθεί την ύπαρξη αναβλητικής αιρέσεως).

Ο αγοραστής προβάλλει αξιώσεις λόγω ελαττωμάτων του πωληθέντος πράγματος· είναι βάρος του πωλητή να επικαλεσθεί ότι ο αγοραστής γνώριζε ή από βαρεία αμέλεια αγνοούσε το ελάττωμα. Δεν έχει το βάρος ο αγοραστής να ισχυρισθεί ότι δεν γνώριζε ή ότι δεν αγνοούσε από βαρεία αμέλεια (537 ΑΚ).

1036 ΑΚ. Θα πρέπει να επικαλεσθεί και αποδείξει την πράξη αποκτήσεως αυτός που ισχυρίζεται ότι κατέστη εγκύριως κύριος. Ο μέχρι τότε κύριος που αμφισβητεί την μεταβίβαση της κυριότητας θα πρέπει να επικαλεσθεί ότι ο μεταβιβάσας δεν ήταν κύριος και ότι ο αποκτήσας ήταν κακής πίστεως.